

Familieforsørgere med Børn under 15 Aar, hvilken Hjælp maa ydes med indtil 45 Ø. pr. Barn pr. ledig Dag. Den samlede Understøttelse maa ikke overstige $\frac{2}{3}$ af den paa Stedet almindelig gældende Arbejds løn.

Nærmere Regler for Understøttelsens Ydelse, for Kontrollen med de understøttede, for Samarbejdet mellem Arbejdsløshedskasser, Arbejdsanvisningskontorer og Indenrigsministeriet træffes af Indenrigsministeren efter Indstilling fra Arbejdsnævnet, og disse ekstraordinære Understøttelser skal altid fastsættes saaledes, at der ved Regnskabsaarets Udgang kan være tilbage i Fonden 2 Mill. Kr. som mindste Beløb; hvis Understøttelserne ikke naar de maksimale Sats, som der i Lovens er aabnet Mulighed for, har de enkelte Kommuner dog Ret til at gaa op til disse Maksimumsbeløb, men det maa i saa Tilfælde blive paa deres egen Bekostning. De to Trediedele af det gennem Hjælpekassen saaledes udbetalte skal, som nævnt, tilbagebetales fra Fonden til Hjælpekassen, medens Kommunen skal yde den ene Trediedel, dog at Kommuner, der maatte være vanskeligt stillede, kan blive hjulpet derved, at Staten af deres Part overtager Halvdelen, saa at det, en saadan Kommune kommer til at indskyde, ikke vil blive mere end $\frac{1}{6}$ af den Ydelse til arbejdsløse i Form af fortsat Hjælp og Tillægshjælp, der er sket gennem Hjælpekassen. Skulde det vise sig umuligt at løse den i det givne Tilfælde foreliggende Opgave ved de Midler, der ad ordinær Vej stilles til Disposition for Fonden, ja, saa er der i Lovforslaget indsat Bestemmelser, som gør det muligt at faa yderligere Bevilling af Statstilskud til Fonden, saa at den hele Virksomhed kan holdes oppe gennem en saadan vanskelig Tid.

Jeg beder ærede Medlemmer erindre, at disse Bestemmelser ikke blot tager Sigte paa det, som gennem Etableringen af en saadan Fond kan gøres for at imødegaa den nuværende Krisens Virkninger, men ogsaa tager Hensyn til Fremtiden for at forebygge, at vi overfor kommende Kriser skal komme til at staa lige saa uforberedte økonomisk og med Hensyn til Iværksættelse af Arbejder, som vi har staaet, da den Krise, vi nu er midt i, gik ind.

Endvidere vil det paahvile Arbejdsnævnet at medvirke til Igangsættelse af Nødhjælpsarbejder; og for at faa saadanne Arbejder etableret nedsættes der i hvert Amt et Amdsudvalg, i hvilket Arbejdsgivere og Arbejdere er ligeligt repræsenteret.

Disse Udvalg skal drøfte Vilkaarene for saadanne Arbejders Iværksættelse med de interesserede Kommuner eller Institutioner, som dertil nyder offentlig Støtte, og træffe Afgørelse af, hvorvidt Arbejder er af den Karakter, at de kan komme ind under Begrebet Nødhjælpsarbejder. I saa Henseende vil der være Appel til Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg af 1917, som til syvende og sidst træffer Afgørelse af, om et Arbejde maa betegnes som hørende under Kategorien Nødhjælpsarbejde eller ikke. Rammen for disse Nødhjælpsarbejder er nærmere angivet derigennem, at det skal være Arbejder, som man enten ikke eller i alt Fald ikke for Tiden vilde sætte i Gang af Hensyn til Omkostningerne derved, men som man nu sætter i Værk for at bøde paa den tilstedeværende Arbejds løshed. Den Slutning, man deraf har villet drage, og som man har udtrykt saaledes, at det skal være unyttige, værdiløse Arbejder, er naturligvis fuldkommen urigtig. Fordi man i Øjeblikket ikke vil sætte et Arbejde i Gang af Hensyn til Omkostningen, eller fordi man sætter et Arbejde i Gang, som man, hvis man ikke skulde skaffe Arbejde til en Række Personer, ikke vilde tænke paa at sætte i Gang, behøver dette Arbejde paa ingen Maade at være af mindre værdifuld Karakter, end sigte at fortjene Betegnelsen: et unyttigt, et unødvendigt Arbejde. Dertil kommer, at Vilkaarene for Beskæftigelse og Lønvilkaarene ved disse Arbejder skal fastsættes saaledes, at det paa den ene Side bliver fordelagtigere for Arbejderne at være beskæftiget ved disse Arbejder end at være henvist til at leve af Understøttelse, medens paa den anden Side Initiativet til snarest muligt at søge ud i de private Arbejder ingenlunde berøves de paagældende. Den Ramme, jeg her har skitseret, er vid, og det maa den nødvendigvis være, for at man indenfor den kan have Arbejder, som udføres over det hele Land, hvor baade Vilkaarene og selve Arbejdernes Karakter er saa saare forskellige. Det er nødvendigt at danne Rammen for Nødhjælpsarbejderne saaledes, at den kan rumme alt dette, og jeg maa meget beklage, at det har givet Anledning til, at man op i hele Spørgsmaalet har blandet bestemte Krav om Beskæftigelses- og Lønvilkaar, Krav, som man har knyttet til bestemte Personer, der har stillet Forslag om Vilkaarene for saadanne Arbejders Udførelse under deres Arbejde i det Udvalg, som af Indenrigsministeriet har væ-